

- 1.) Dane osobiste: kaw. Sobuik ~~...~~
 Nr. p. p. 163, lat 33, robotnik, z zawodu
- 2.) Aresztowany 14. VI. 1940. ^{HISTORYCZNY} posiadający o przy-
 należność partyjną, utrzymywanie
 stosunków z polską policją i o mieradowo-
 sence z władzy sowieckiej.
- 3.) Siedział w więzieniu w Rohajynie
 następnie w Stanisławowie i po wyroku
 skierowany do Rosji do lagru w Turgnisku
"Kłasic" Świerdłowska.
- 4.) W Rohajynie w czasie śledztwa na celi
 więziennej o normiarach 3 x 3 w
 mieściło 20 osób, zupełnie brak
 światła i powietrza. O wiele gorsze
 warunki przedstawiały się w więzieniu
 w Stanisławowie, gdzie z powodu
 braku miejsca w celach 12 osobowych
 siedziało 80 osób, natomiast w Rosji

przechywalismy w namiotach przez siecie
naprężone zbudowane. Z powodu
wielkiej hierby wiszniów stosunki sa-
mitarne były jak najgorsze.

5.) Skład wiszniów: Wiszniowie w lagrach
składali się przeważnie z przestępców
rosyjskich, ziołdzieje uchylający się
od pracy i innych pospolitych prze-
stępców. Stosunek wiszniów rosyjskich
do Polaków był jak najgorszy i dlatego
po największej części mieszano Polaków
z Rosjaninami jeśli chodziło o pracę.

6.) Życie w obozie, wzięciu: W lagrach
potudka było o godz. 4-tej do godz. 5
ubieranie się i spożywanie śniadania
które składało się z pół litra zagoto-
wanej wody z mąką (wła 700 ludzi 4kg mąki)
i po takim śniadaniu szło się do pracy
o godz. 6-tej. Uchylających się od

pracy zamknięto w specjalnych karczerach.
Praca trwała od godz. 6-tej do godz. 17-tej
z jednogodzinną przerwą obiadową.
Najczęściej pracowało się w okresie letnim
na łożach a normy ustanowione
były nie do zwrotu i w zależności
od wyrobionej normy ^{100%} dawano wy-
miernie ponad 700 gr. chleba, jako wy-
nagrodzenie za pracę; jeśli się nie
wyrobiło normy to tylko 300 gr.
chleba i 2 nary drzewnie wody
zgotowanej z mąką.

7.) Stowunek więźni w. K. W. Z. do Polaków
W czasie służby starano się jaknajbar-
dziej zachować fizyczne i moralne.

Służbę przeprowadzano tylko 15 nocy.

Zmarło na 4-5 ludzi z w. K. W. Z. którzy
zamykali się w więzieniach i bili pałkami
gumowymi i linijkami zakoniczonymi

szpilkami nasi. stawiano pod silnym
 światłem elektrycznym i karano padnie
 w lampę. Zatychano szpilki za paznokcie
 zamknięto do piwnicy więziennych
 tylko w białiznie na kilka dni.

Mówiono, że Polaki nigdy nie będzie
 a o Polakach za granicami Polski
 wyrażano się jako o bandytach,
 tak mazyłano również Gen. W. Sitarowski
 go.

8.) Pomoc lekarska, szpitale, śmiertel
 ność:

W więzieniu lekarze byli wcielonymi
 od władz więziennych, tak że pomoc
 udzielana więźniowi była bardzo
 mała ze względu na to, ażeby go
 nie poszedzano o kontakt lub
 znajomość z więźniem.

Do szpitala zabierano wtedy gdy

widzieć tyj umierający. Śmiertelność
była duża. Zmarł niejaki Wróbel i
Zdebel z Zielonej woj. Stawiszów.
W łagrze zmarł Stoczek Zbigniew
ze Stryja absolwent gim. na skutek
wyliczenia głodowego. Z rodzim
moim było korespondować, ale dopiero
po wyroku i to było bardzo ograniczo-
no. Zwolniony zostałem 28. VIII. 1944.
na mocy amnestii i na wolności
pracowałem w kocihizie z powodu
braku miejsca w organizacjach
wojsk. Dopiero 25. II. 1942. wróciłem
do wojska.

M. p. dnia 15. III. 1943.